

Bir Yanım Şiir Bir Yanım İstanbul

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Ağustos 2023

Ölümü sevebilirdim eğer ki yeniden uyanacağımı bilsem...

Sevgiyi azat edebilirdim mademki sevmeyi dilemişim en derinimden...

Deruni bir iklimdir sektiğim heceler içlendiğim sokaklar ve dar dehlizler: metruk hecelerden kurulu bir dünya diledim evrenden ve kıyıda köşede kalmış hangi mazlum ise masumiyeti aşıl原因an hangi canlı ise manzumeler yazıp armağan etmenin tesellisi ile tecelli buldu mutluluk: bazen annemin sesinde asılı kaldığım bazen yalnızlığın sisinde İstanbul'u kuşanıp karanlığı sevdama deldiğim gözlerime inmeden perde peşinen sevdim ve öldüm yazmaya doyamadığım şiirlerin teninde...

Kâh kaydım kâh uçtum uçurtmamla yükledim gizemli şehrin sırlarını ve kanat açtığım her iki yakaya da sığamadığım gibi bedenime belleğimi aşka kurdum uyanmamak adına serildim şiir diye içime çektiğim hayallerimle ve yalnızlığın da minvalinde bir göçmen kuş gibi bir yakadan diğerine kondum mademki aşkın da özlemin de adı İstanbul gibi gizemliydi ve şehrin sırlarına müdahil olup şiirlerle dolup taşı ruhumun sarkacında saklı uhrevi bir esinti ile telaşla yazdım ve sevdim ölümüne içtiğim sözcüklerden ve İstanbul sevdamdanda ödün vermeden.

Bir kurgu olduğunu bilsem bile yazdım ve gerçek sandım her aşkı her şiiri.

Kurcalanmış yürek iklimimde şatafatlı yalnızlığımı şiir diye yutturdum içimdeki yetime ve yetemediğim kadar bir Allah'ın kuluna her şiir yazma anımda andım mazimi çağırdım ilham perimi ve aşkı şiir belledim; şiiri ise İstanbul ve ruhumdaki sekizinci tepeyi serdim ayaklarının altına yedi tepesi şehrin de içinde kalmışken ukdesi ulvi bir görev belledim kalemi: narı ve nuru bende saklı bir yemin belledim aşkı...
Renk renk giyindim.

Kasvetli havayı solusam da Rabbimden umut ve ömür diledim.
Solan güne baktım da şöyle bir arkasından ve çatık kaşına hürmeten gülümseyerek vedalaştım solan güne sönmeyen bir ateş bellemişken sevgiyi çağırdım yedi düveli ve şakıdım şahikanın kanatlarına doğan mehtabı kolladım ve kanadım ve kandım yalanlarına insanların.
Öfke idi çoğunda hâsıl olan.
Özlemi yitik bir derviş gibi ekledim birbirinin ardına hem mademki sevgiydi maruzatım ben en çok özlerken sevdim yârimi.
Yâdımı soludum.
Yarenimi korudum.
Sevdalı şehre sokuldum usulca gel gör ki doğduğum günkü şehir değildi karşımda duran ve büyüyen midesine bir dokundum ki:
Ne çok insan yutmuştu gizemli şehir.
Ne çok kere de uyutulmuştu sakın ve yalnız diye.
Derinde yüzen acısını çekip de içime ve anladım ki: şehir dahi kendinden bıkmıştı.
Yüz vermediğim kadar ahvalime tutuştum çıra gibi.
Aşkın acemi çırağı idim gel gör ki kendimi pek bir haşmetli hissettim ne de olsa dokunulmazlığı vardı aşkın ve bir dokundum bin ah işittim...
Kısaca, azizim ben en çok ölümüne sevmeyi sevdim ve soludum ve soldum ve sildim dünümü silik el yazısında şehrin sanrılarımıyla dolu bir yolda çağırdım Fatih Sultan Mehmet'i sahi o da sancılı mıydı İstanbul gibi hani fethettiği günkü gibi miydi sevdalı şehrin yedi tepesi?
Şüheda mazisinde şehrin süvariler gibi düştüm yola.
Çatık kaşlı bahtında şehrin çalgı çengi oynadı ben söylendim.
Atık değildi hiçbir duygu ve aşkla eridi eriyeli yedi tepesi...
İzahı yoktu mademki şiirin ve eşleştiği şehrin...
İdam mangasına sordum: sahi kaçınıcı seferiydi bu Fatih'in?
Mazlum gölgeyle ve masum İstanbul sevdamla diktiğim her şiiri çiçek bilip sundum şehre ve sınıandığım kadar sindim de gölgemin izine bandığım ne kadar duygum varsa duyumsadığım kadar aşkın şelalesinde bir renkten bir şiirden bir de şehirden ibarettim madem...
Hazzında sevginin haiz olduğum yalnızlığın tinine bandım yalnız ve yaralı şehri bir şiir diye andım yetmedi binlerce şiir küredim dolmadı içimdeki boşluk ta ki perdelenmiş gözler şiar edindi mi sevgiyi bir nefeste içime çektiğimden çoğunu savurdum verdiğim nefesle ve ben öylesine sevdim ki aşkı öylesine İstanbul koktum ki ucu yanık mektubumda koydum da son noktayı konduğum kadar aşkın en tepesine...
Bir yanım şiir bir yanım İstanbul...
Ne yardan geçtim ne serden.
Ne şiirden geçtim ne de İstanbul'dan ne de olsa ana kıtam ana sevdamdı hayallerimle örülü İstanbul semalarında kaybolmayı dilediğim kadar da kayboldum ve kaybettim kendimi bir daha da bulmamak adına...